

bé què exigim. Aigua i comunicacions han de fer possible la reconquesta del nostre propi territori, reordenant-lo i repoblant en el possible aquelles comarques el potencial endogen de les quals permeti multiplicar els recursos econòmics o, com a mínim, mantenir la població actual.

L'AUTONOMIA, LA NOSTRA EINA

L'autonomia ha de servir per posar en marxa aquest procés de reequilibri territorial. En aquest sentit s'han elaborat dos grans plans: l'estratègia per al regns d'Aragó i el Pla Regional de Carreteres, que permetrà accedir fàcilment a zones de gran importància com la franja pirenenca, l'altiplà de Terol, la conca minera i les serrallades dels sistema ibèric. Sense oblidar, doncs, la mateixa sensibilitat aragonesa, l'autonomia ens ha de servir per a tot això sense significar, és clar, que oblidem altres problemes com el de la investigació, motor de la nostra indústria, la formació de l'agricultor o la cultura com a element de recuperació i projecció universal d'Aragó.

Cap projecte polític no té possibilitat d'arrelar a Aragó si desconeix la nostra història i no reconeix la realitat del que som i del queensem en el conjunt espanyol, en el qual, val a dir-ho, ens sentim plenament integrats.

Entenc que a l'Estat continuen corresponent-li les altres responsabilitats en el govern de la nació. Els aragonesos no ens sentim incòmodes per això, i menys encara perquè l'arrelament del nacionalisme aragonès, és, en la nostra història contemporània, episòdic i escàs. De tota manera, la seva concreció teòrica i la gènesi són molt particulars i s'expressen finalment en un federalisme. Hem d'assenyalar

com a capdavanters Calvo Alfaro i Gaspar Torrente, el qual, com probablement vostès deuen saber, va tenir un vincle clar amb Catalunya i Barcelona sense per això renunciar a les seves arrels aragoneses. Fou a «la Veu de Catalunya» on, l'any 1917, amb motiu de la mort de Prat de la Riba, publicà un article que s'ha considerat com a punt de partida de la Unió Regionalista Aragonesa de Barcelona, que aviat passaria a ser la Unió Aragonesista. Gaspar Torrente presidí el congrés autonomista que va tenir lloc a Casp durant el maig de 1936. la seva trajectòria és prou significativa per adonar-nos que molts dels aragonesos que vingueren a Catalunya, i concretament a Barcelona, impulsaren els primers moviments organitzats de l'aragonesisme polític.

La història, però, tots la coneixem. Després de la guerra civil ha calgut esperar fins a l'agost del 1982 per tal que s'aprovés l'Estatut d'Autonomia d'Aragó, que, malgrat el curt espai de temps transcorregut, s'està demostrant com a eina vàlida per canalitzar un projecte regional respectuós amb el marc conviencial de la Constitució. L'objectiu que ens hem proposat és aconseguir la modernitat i el progrés de casa nostra, i fer-ho, a més, des d'una concepció política que ha demostrat ser l'única capaç de donar resposta a les aspiracions de les classes populars a Europa, perquè no es tracta només d'una oferta política, sinó també cultural.

(*) **President de la Comunitat Autònoma d'Aragó. Extracte de la conferència pronunciada al cicle «Barcelona Solidària»**

Múrcia i el grau de satisfacció autonòmica

El grau de satisfacció dels murcians amb el funcionament de la seva autonomia s'ha incrementat notablement en l'espai del darrer any, segons es desprèn d'una enquesta realitzada en la regió pel Centre d'Investigacions sociològiques (CIS). Arran de les dades contingudes en aquesta enquesta, el nombre de murcians que es mostraven satisfaits o molt satisfaits amb el seu règim d'autogovern era pràcticament similar amb un sol punt de diferència respecte als ciutadans que estaven poc o gens satisfaits. Aquest sondeig fou fet pública a començaments d'aquest any. Amb prou feines deu mesos enrera, una altra enquesta del CIS donava uns resultats sensiblement diferents, ja que els murcians, descontents amb la seva autonomia, donaven àmpliament els qui es consideraven satisfaits.

Quant al grau d'autonomia aconseguida en relació amb la desitjada pels enquestats, les respostes més nombroses se situaven en una franja intermèdia, és a dir, la d'aquells que no esperaven ni més ni menys quant a les competències rebudes de l'Administració Central i a nivell d'autogovern. Un quaranta per cent es decantaren per aquesta posició, mentre que un deu per cent confessà que esperava més del procés autonòmic i un 23% que en desitjava menys. Les diferències en el grau de resposta marquen les diferències entre els col·lectius. Però podem afirmar que el major nivell de crítica o de descontentament apareix entre els qui tenen estudis superiors (gairebé la meitat opina que l'autonomia aconseguida és menor que la desitjada), els quadres mitjos i els qui tenen majors ingressos.

A la pregunta de si el fet que

ambdós governs siguin del mateix partit (PSOE) és un avantatge o un inconvenient, les respostes donades pels enquestats evidencien un augment en el percentatge d'opinions que opten per la segona opció, de manera que si en els primers mesos de 1986 representaven un 6% del total, a començaments d'aquest any havien passat a ésser un 12%. Amb tot, un 40% de la població murciana estima que és un avantatge que els executius murcià i espanyol estiguin formats per membres del mateix col·lectiu polític.

En línia amb aquestes qüestions, una altra pregunta interrogava sobre la situació de dependència de Múrcia respecte a l'administració estatal. En aquest sentit, la majoria de la població (un 56%) opina que Múrcia aporta a l'Estat molt més del que rep d'aquest, mentre que només un 7% estima que la situació és la contrària.

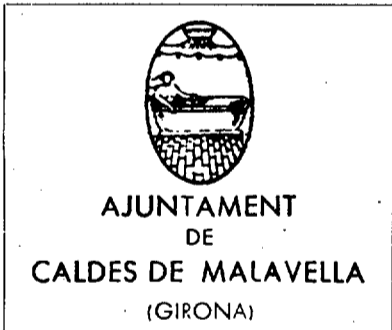
LA IMATGE DEL GOVERN

En termes generals, s'observa en l'enquesta que la imatge del govern murcià ha millorat considerablement en els darrers mesos, a la vegada que s'ha incrementat el percentatge de ciutadans que creu que els governants són gent preparada (32%), que administren bé (16%) i que afronten degudament els problemes de la regió (27%). Tot i això encara són majoria els que opinen que el govern no sap el que té entre mans (45%), malbarata quelcom (32%) i no afronta amb eficàcia la problemàtica murciana (22%).

Les actuacions més ben valorades són les que el govern regional ha portat a terme en el terreny de l'agricultura (32% sobre el total de les respostes tramesses), cultura (31%) i comerç (25%). En un segon pla estarien les relatives a ensenyament, sanitat, habitatge i transports. El menor nombre de mencions són les referides a indústria i lluita contra l'atur.

El percentatge de població que valora positivament la gestió de Carlos Collado ha augmentat en un 50%, passant del 21 al 32%, mentre que les valoracions intermèdies resten quasi idèntiques: 38% en 1985 i 34% aquest any.

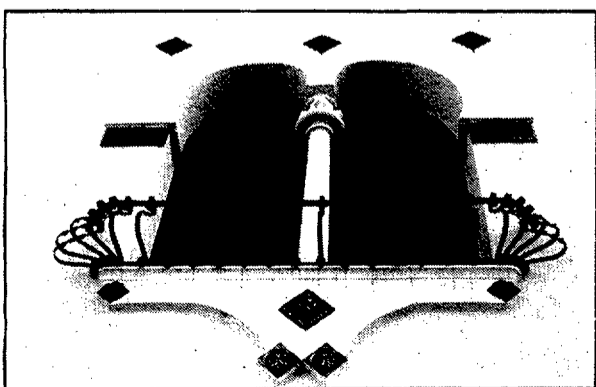
(*) **Gabinet de Premsa de la Presidència de la Comunitat Autònoma de Múrcia**

AJUNTAMENT CALDES DE MALAVELLA

DIADA NACIONAL 11 DE SETEMBRE

L'Ajuntament de Caldes de Malavella s'adhereix a la Diada Nacional de Catalunya i us convida a celebrar-la amb el següent acte festiu:

CASA ROSA

A les 10 del vespre, a la plaça de Catalunya, audició de sardanes, per la cobla Vila de Blanes

FONT DE LA VACA

Aquest acte s'inscriu dins les segones Jornades Culturals